

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010233
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622010233.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. Z., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/49/2022 zo dňa 12.09.2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. novembra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. Z. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého dopustil na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX.XX hod. v obci L., okres J. prišiel k riadne oplotenému pozemku evidovanému na parcele číslo XXX/X v k.ú. obce L., patriacemu k rodinnému domu súpisné číslo XX, vlastníkom ktorého pozemku a rodinného domu sú U. D. a Z. D., kde následne vo vzdialenosti cca 34 m od začiatku pozemku zohol železné oplotenie smerom dolu a cez takto zohnuté pletivo prešiel na pozemok rodinného domu a keď vyšiel spoza rodinného domu, bol spozorovaný poškodenou U. D., ktorá zakričala na manžela Z. D., na čo sa obžalovaný rozbehol na zadný dvor rodinného domu, kde sa schoval za stromky - tuje, kde bol následne nájdený a obmedzený na osobnej slobode poškodeným Z. D..

Za to mu bol podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a zistenej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený a súčasne mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe, pričom podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov. V zmysle § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, kontrolu ktorého vykonajú na základe žiadosti probačného a mediačného úradníka príslušníci policajného zboru. Podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Tr. zák. bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal prokurátor odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré písomne odôvodnil tým, že sa nestotožňuje s výrokom rozsudku súdu I. stupňa ohľadne trestu.

Namietal, že súd nesprávne použil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože ničím nebolo preukázané, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a uspokojil sa iba s tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine. Poukázal na to, že napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby obvinený napomáhal polícii, prokurátorovi, súdu, čo predpokladá jeho aktívnu účasť na objasnení jeho trestnej činnosti, spočívajúcej najmä v uvedení

všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu. Vyhodnotenie, či použitie tejto poľahčujúcej okolností prichádza do úvahy závisí od toho, aké iné možnosti okrem pomoci obvineného, mal orgán činný v trestnom konaní pri objasňovaní konkrétneho trestného činu. Tieto skutočnosti však súd I. stupňa žiadnym spôsobom neskúmal. Mal za to, že v danom prípade bolo možné obžalovanému priznať iba poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa k trestnému činu priznal a tento oľutoval. Nestotožnil sa s tým, že súd I. stupňa obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody s uložením probačného dohľadu, ktorý považoval za nedostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a samotnej nápravy obžalovaného. Namietal, že súd I. stupňa nedostatočne prihliadol na osobu obžalovaného, ktorý už bol v minulosti odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/103/2017 zo dňa 05.04.2018 podmienene odsúdený s probačným dohľadom a obmedzením podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, ako aj povinnosť zamestnať sa. Obžalovaný sa v tejto skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený vykonať a tento vykonal dňa 06.03.2021. Ďalší trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/19/2019 zo dňa 15.03.2019 vo výmere 1 rok nepodmienečne, vykonal dňa 06.05.2020. S poukazom na hore uvedené skutočnosti mal za to, že doposiaľ uložené tresty nevedli k jeho náprave a prevýchove a nezabránili mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste s tým, aby krajský súd sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uloží obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby a na výkon trestu ho zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na týchto dôvodoch zotrval aj na verejnom zasadnutí nadriadeného súdu.

K predmetnému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Kristíny Gerovej, kde uviedol, že súd I. stupňa mal správne aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. a/ Tr. zák., keďže uvedený plot preskočil z dôvodu, že sa bál o svoj život, teda čin spáchal v ospravedliteľnom silnom citovom rozrušení. I napriek tomu, že súd I. stupňa túto poľahčujúcu okolnosť nezhliadol, správne však aplikoval poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., keď sa k spáchaniu skutku priznal tak v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, svoj čin oľutoval. Potom, čo sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, pracoval pre obec F. na verejno-prospešných prácach a pomáhal spoluobčanom pri rôznych prácach. Jediným jeho nedostatkom je to, že požíval alkoholické nápoje, čím nebol schopný hradiť výživné na maloleté deti, za čo bol aj odsúdený. S poukazom na mieru závažnosti jeho protiprávneho konania bez akéhokoľvek škodlivého následku je potom trest uložený súdom I. stupňa dostatočný na jeho prevýchovu.

Obhajca obžalovaného, JUDr. Ondrej Mészáros, navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na to, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu zohľadnil všetky skutočnosti rozhodné pre určenie druhu trestu a jeho výmery. Pokiaľ prokurátor poukázal, že už bol v minulosti odsúdený, bolo to za skutky úplne iného charakteru. Uviedol, že správne súd I. stupňa mu priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože k spáchaniu trestného činu sa priznal, už od momentu jeho zadržania aktívne napomáhal orgánom prípravného konania, čím nebolo potrebné vykonávať ďalšie dôkazy pre zistenia komplexnejšieho obrazu spáchania skutku. Na oplotený pozemok vošiel z dôvodu ochrany vlastnej osoby, pretože ho niekto naháňal a chcel sa schovať pred jeho prenasledovaním. Žiadny iný úmysel nemal. Bol toho názoru, že pokiaľ prokurátor poukázal na jeho predchádzajúce odsúdenia, bolo to za prečiny úplne iného charakteru a aj zo znaleckých posudkov, ktoré boli vykonané, vyplýva poškodenie jeho duševného zdravia, v čom určitú úlohu zohral aj alkohol. Tieto uložené tresty vykonal, podrobil sa aj protialkoholickému liečebnému programu, vyhýba sa požívaniu alkoholických nápojov, vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi si plní a v prípade, že by mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, malo by to negatívny dopad jednak na jeho osobu, ako na plnenie si vyživovacej povinnosti. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Sám obžalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že v súčasnosti pracuje v Z. X., snaží sa vyhýbať akémukoľvek protiprávnemu konaniu. Tvrdil, že pochádza z neusporiadaných rodinných pomerov, čo ovplyvnilo celý jeho život, keď začal neprimerane požívať alkoholické nápoje, avšak v súčasnosti sa o neho stará sestra a snaží sa vyhýbať akémukoľvek alkoholu, pričom si riadne plní svoju vyživovaciu povinnosť. Poukázal aj na svoj zdravotný stav a preto nepovažuje odvolanie prokurátora za dôvodné. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, obhajcovia zotrvali na svojom vyjadrení k odvolaniu, pričom obžalovaný sa verejného zasadnutia nezúčastnil a požiadal, aby toto bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor podal odvolanie len čo do výroku o treste a preto krajský súd v zmysle hore citovaného ustanovenia Trestného poriadku preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku a to výrok o treste.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.09.2022 po riadnom poučení v zmysle ustanovení Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. odpovedal kladne. Súd toto vyhlásenie o vine prijal a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pričom dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. a preto odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

Pri preskúmaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa náležite prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestnej činnosti, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Správne súd I. stupňa pri ukladaní trestu prihliadol na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/ Tr. zák., keď sa k trestnej činnosti sa priznal a túto oľutoval. Taktiež správne bola priznaná aj poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal tak v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, pričom ani orgány činné v trestnom konaní a ani súd nemuseli vykonávať rozsiahle dokazovanie ohľadne uvedeného skutku. Obžalovanému priťažovalo, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, čo správne súd I. stupňa vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože ako vyplýva z odpisu z registra trestov, obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske zo dňa 05.04.2018 sp. zn. 2T/103/2017 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov, ktorý mu bol nariadený vykonať a tento vykonal dňa 06.03.2021, pretože v skúšobnej dobe bol odsúdený ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/19/2019 zo dňa 15.03.2019 opätovne pre prečin zanedbania povinnej výživy, ktorý trest vo výmere 1 rok vykonal dňa 06.05.2020. I napriek týmto dvom odsúdeniam sa obžalovaný dopustil ďalšieho prečinu, avšak úplne iného charakteru, za aký bol predtým odsúdený.

Pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v prospech poľahčujúcich okolností a preto správne súd I. stupňa pri ukladaní trestu postupoval podľa ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., keď znižoval hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je 1 až 5 rokov o jednu tretinu a vychádzal potom z trestnej sadzby 1 rok až 3 roky 8 mesiacov.

S poukazom na ustanovenie § 34 Tr. zák. je nutné ukladať trest každému obžalovanému individuálne so zohľadnením všetkých skutočností rozhodných pre uloženie trestu, prihliadajúc pritom na účel trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu, trest uložený obžalovanému súdom I. stupňa za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vzhľadom na spôsob spáchania tohto činu, postačí na jeho prevýchovu. Je potrebné uviesť, že v súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatel'ov nemôže prevyšovať nad záujmom individualizácie trestu a skutočnými nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy. Je zrejmé, že obžalovaný v súčasnosti pracuje. Snaží sa zaradiť do normálneho života, pričom aj za pomoci svojej sestry sa snaží viesť riadny život a nepožívať alkoholické nápoje a plniť si svoju vyživovaciu povinnosť.

Podľa názoru krajského súdu trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom a uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v trvaní 30 mesiacov, ako aj s uložením primeraných obmedzení spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a s povinnosťou zamestnať sa

alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, je trestom dostatočným na prevýchovu obžalovaného a motivujúcim obžalovaného k tomu, aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spolu s hore uvedenými obmedzeniami a povinnosťami dodržiaval všetky právne normy a vyhýbal sa protiprávnemu konaniu.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti, odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.